

at Raadets Virksomhed var noget præget af de Udtalelser, den daværende Minister fremkom med i Tinget, hvor han sagde, at Raadet ikke kunde gøre Skade eller hindre Administrationen i at gøre, hvad den vilde, thi Administrationen kunde jo undlade at forelægge Raadet de Spørgsmaal, som den selv vilde afgøre. Jeg mener ogsaa ved Gennemlæsningen af disse Referater at have fået det Indtryk, at Administrationen i det hele taget i den første Periode i Forhold til Jernbaneraadet i nogen Grad var præget af disse Udtalelser. Raadets Medlemmer maatte tvinge igennem, at der blev holdt Møder, og de Sager, der blev forelagt Raadet, var i Virkeligheden, om jeg saa maa sige, Sultekost. Der blev derfor heller ikke arbejdet i Raadet. Først under et senere Ministerium fik Jernbaneraadet sit Virkeomraade nærmere udformet ved en Skrivelse af 19. November 1920 fra Ministeren for offentlige Arbejder, Slesbager. Det var Ministerens Hensigt, skriver han, fremtidig at udbede sig Raadets Erklæring over følgende Arter af Sager: For det første Sager af principiel Natur vedrørende Statsbanernes Organisation, for det andet Tjenestegøringsregler af almindelig Natur, for saa vidt de er af indgribende Betydning. For det tredje Forslag angaaende større, samlede Planer til Statsbaneanlæg samt i det hele taget Forslag til større Nyanlæg, for saa vidt de af Ministeren i det enkelte Tilfælde skønnes at være af principiel Betydning. For det fjerde Forslag til større og principielle Forandringer i Statsbanernes Lokaltakster, idet Ministeren dog selvfølgelig forbeholdt sig ogsaa i andre forekommende Statsbanerne vedrørende Spørgsmaal af principiel Natur at kunne anmode Raadet om en Udtalelse. Det var derhos Ministerens Agt at oversende til Raadets Efterretning og eventuelle Udtalelse den aarlige Driftsberetning samt den halv-aarlige Køreplan. Efter disse Bestemmelser har Raadet virket siden; det har i de forløbne 4 Aar holdt i alt 19 Møder og i disse behandlet forskellige Spørgsmaal, deriblandt Takstloven, som der administreres efter nu, Statsbaneudvalgets Betænkning af 1920, tilfældige Takstspørgsmaal, der er forelagt angaaende forskellige Nedsættelser, de sønderjydske Jernbanelovforslag, den forholdsvis store Køreplansomlægning eller -udvidelse, der fandt Sted i 1923, Lille Bælts Broen og disse Lovforslag her saavel som Statsbanernes Driftsberetninger og Køreplaner, efterhaanden som de er kommet frem.

Jeg skal heller ikke sige andet end, at

jeg mener, det er de Omraader af Statsbanernes Administration, det til enhver Tid kan forsvares at give Jernbaneraadet Indseende med. Men jeg tror, at hvis Jernbaneraadets Medlemmer skal holde Interessen ved lige for Statsbanerne og kunne gøre en Indsats, naar der fremkommer til Behandling Spørgsmaal af større principiel Betydning, saaledes at Jernbaneraadet, som Ordføreren her i det høje Landsting, det daværende Medlem af Landstinget, Hr. Konsul Hey, udtalte ved Behandlingen af Sagen: at Jernbaneraadet burde være som en Huslæge, der stadig var parat til at hjælpe, hvis der skulde komme Sygdom hos Patienten — ja, saa maa der efter min Mening gives Jernbaneraadet noget mere Føling med Statsbanernes Administration og Organisation, end Tilfældet hidtil har været. Jeg skal i denne Forbindelse navnlig henlede Opmærksomheden paa, at Statsbanerne udgiver hver Maaned et ganske overordentlig godt udarbejdet statistisk Tabelværk, som hedder „Maanedsstatistik til Tjenestemandsbbrug“, og som indeholder Oplysninger af enhver Art om Statsbanernes Økonomi. Jeg vilde mene, at et saadant Værk i høj Grad vilde være af Interesse for Jernbaneraadets Medlemmer; de vilde derigennem kunde holde Interessen for Banerne ved lige. Vi kan ganske vist skaffe os det indenfor Jernbaneraadet ved at abonnere paa den skandinaviske Jernbaneforenings Blad — der staar til Stadighed Uddrag deri —, men det er jo en Omvej, og den Omvej vil man nødigt gaa. Men, som sagt, jeg tror, der vilde opnaas meget, hvis Jernbaneraadet fik Adgang til at sætte sig ind i saadanne Sager, og jeg tror ogsaa, der vilde være opnaaet meget, hvis de almindelige Organisationsbestemmelser i højere Grad end hidtil vilde blive sendt til Jernbaneraadet, om ikke til andet saa til Efterretning, for Instruktors Vedkommende dog til Erklæring; saaledes som jeg nærmere skal komme ind paa. Jeg vilde mene, at hvis der blev holdt et Par Møder om Aaret, hvor disse Ting blev taget til Efterretning, vilde man kunne komme ind paa en Drøftelse af dem; saaledes at Jernbaneraadet herigennem kunde komme til at gøre sig gældende saavel til Forsvar for Befolkningens Interesser som ogsaa til Støtte for den til enhver Tid værende Minister for offentlige Arbejder. Navnlig nu for Tiden, hvor Forrentningskravet bliver saa stærkt fremholdt, og hvor der i denne Henseende er Enighed saavel indenfor Rigsdagen som indenfor Regeringen, mener jeg; det kunde være heldigt, om der til Støtte for Ministeren ogsaa var Folk udenfor Ad-